

СПЕШНО!

ДО ГОСПОЖА ДАНИЕЛА ДИЛОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РС ПЛЕВЕН
КОПИЕ: ВСС

гр. Варна
12.02.2019 г.

ЖАЛБА

**срещу съдия Ралица Маринска, XII състав, гр. д. № 1718/2018 г.
от Ренета Тодорова Стоянова, [personal data]**

**заради неадекватно водене на делото и слабости в юридическата ѝ
подготовка**

Жалбата е спешна, т.к. съдия Маринска вече е обявила делото за решаване, а още не се е запознала с поправената по нейно разпореждане ИМ и не желае да се запознае с нея. Квалифицирала е погрешно исковете, изхождайки от първоначалната ИМ с неотстранените нередовности и неуточнените искове. На многократните ми възражения е отговорила само веднъж и то не лично, а чрез деловодителя, че поставените от мен въпроси били за въззивна инстанция – съобщение от 11.12.2018 г. Според мен е излишно насила да се тласка делото към въззивна инстанция чрез умишлен отказ да се разгледа предявения от мен иск. Едно е съдията неволно да допусне грешка в квалификацията на иска, срещу която ищецът да не възрази, а съвсем друго – да упорства с погрешните си квалификации, въпреки многобройните възражения на ищеца – устни и писмени.

Протоколиран факт е, че съдия Маринска започва разглеждането на делото в първото о.с.з, на 27.11.2018 г. без да се е запознала с поправената ИМ:

ОПРЕДЕЛИ:

ЗАЧИТА от исквата молба „...моля да прогласите за нищожна упълномощителната сделка от 12.02.2013 г., обективизирана в пълномощно, поради липса на съгласие.“

Цитираният от съдията текст е от първоначалната ИМ. В поправената няма иск за липса на съгласие, отпаднал е още през март 2018 г. при уточняване на исковете.

Ето как стана уточняването на исковете.

С Разпореждане № 3094 от 21.03.2018 г. съдия Маринска указа: „Тъй като в ИМ са предявени и други основания за нищожност- липса на съгласие /чл. 26, ал.2, предл.2 от ЗЗД/ и противоречие с добрите нрави /чл. 26, ал.1, предл.3 от ЗЗД/, а в уточняващата молба същите не фигурират, следва ищецът изрично да заяви дали поддържа и тези първоначално заявени основания.“

В изпълнение на нейното разпореждане от 21.03.2018 г., подадох поправена ИМ с вх. рег. № 9450/11.04.2018 г. (изцяло пренаписана), в която изрично заявих, че не поддържам първоначално предявените искове за липса на съгласие и т.н., а предявявам само един – за липса на форма.

В т. 1 от Петитума – на стр. 33 от поправената ИМ, е дадена прецизна и изчерпателна правна квалификация на иска „чл. 26, ал. 2, пр. 3 от ЗЗД, вр. чл. 576 ГПК (нищожни нотариални удостоверения), вр. чл. 574, чл. 578, ал. 4, чл. 580, т. 1, 3 и 6, и чл. 589, ал. 2 ГПК.“, каквато липсва в първоначалната.

Нито едно от посочените основания не е разглеждано нито в първото заседание, нито във второто.

Поправената ИМ е изпратена с придружително писмо – на л.120 по делото:

„УВАЖАЕМА ГОСПОЖО СЪДИЯ МАРИНСКА,

В изпълнение на Ваше разпореждане от 21.03.2018г. за отстраняване нередовностите на ИМ, получено на 28.03.2018г., и на основание чл. 129, ал. 5 ГПК [...] изпращам в указания 2-седмичен срок поправена ИМ [...] с уточнени искове и приложени преписи за всички ответници. Ако прецените, че има още някаква нередовност, заявявам готовност да я отстраня в указания от Вас срок.“

Поправената ИМ е вписана на 16.04.2018 г.

В срока за отговор по чл. 131 ГПК двама от шестимата ответници признаха иска, а останалите четирима заявиха, че ИМ е нередовна и обещаха да възразят след привеждането ѝ в съответствие с чл. 127 ГПК. Поправената ИМ не е оставяна без движение, т.к. е напълно редовна¹.

---

¹ Първото и единствено възражение от страна на четиримата ответници е постъпило в съда след края на второто заседание и съдържа имплицитно признание на иска. Съдия Маринска е уведомена за факта на признанието и помолена да прикани страните към спогодба. Отговор няма.

На 11.10.2018 г. съдия Маринска издаде Определение № 3787/11.10.2018 г. по чл. 140 ГПК, с което насрочи делото за разглеждане в о.с.з. на 27.11.2018 г., като в проекто-доклада си посочи предявените с първоначалната ИМ множество основания за нищожност, отпаднали още през март 2018 г.

С нарочна молба вх. рег. № 28826/12.11.2018 г. напомних, че основанието на иска за нищожност на упълномощителната сделка е само едно – липса на форма поради нищожно нотариално удостоверяване на съдържанието на процесното пълномощно (липса на отбелязване в регистъра за заверката на съдържанието). Цитирах и практика на ВКС с перфектна аргументация, защо липсата на отбелязване в регистъра влече нищожност на нотариалното удостоверяване и оттам – на упълномощителната сделка. Препис от тази молба е изпратен на ответниците – без възражение. В о.с.з молбата не е докладвана.

С още една нарочна молба с вх. рег. № 30388/27.11.2018, внесена непосредствено преди първото о.с.з. поясних и защо не предявявам искове за липса на съгласие и за противоречие със закона. Тази втора молба е резюлирана „в о.с.з.“, но също не е докладвана. Препис от нея не е изпращан на ответниците.

В о.с.з. на 27.11.2018 г. съдия Маринска направо започна да диктува погрешно квалифицираните от нея искове, като ми приписваше непредявени искове, бъркаше членове и алинеи, не искаше и да чуе за нищожно нотариално удостоверяване – отразено в протокола от о.с.з. на 27.11.2018 (приложен към настоящето с мои забележки по него).

Протоколиран факт е също така, че съдия Маринска има пропуски в юридическата подготовка.

Така например, тя не е запозната със завишената форма за действителност на пълномощни за сделки, установена с чл. 37, пр. 2 ЗЗД, в сила от 01.03.2008г., не знае дори, че такива пълномощни се заверяват в два екземпляра. В първото о.с.з, щом се опитах да насоча вниманието ѝ към наличния по делото още един екземпляр от пълномощното – л. 248 по делото, съдия Маринска изпадна в недоумение:

ИЩЦА СТОЯНОВА – Настоявам ответниците да представят оригинала на това пълномощно, което е от архива на нотариус Иван Иванов! /ищцата вдига ръка, държаща лист хартия/.

ВЪПРОС на СЪДА към ИЩЦАТА – Нещо не можах да ви

разбера. Това пълномощно, което държите не е процесното, което е предмет на делото, така ли?

АДВ.СИМЕОНОВА – Това е някакво др.пълномощно според мен.

ИЩЦА СТОЯНОВА към СЪДА – Вие предполагам знаете фактите и изпитвам неудобство да ви обяснявам, че при заверка на пълномощно...

ВЪПРОС на СЪДА към ИЩЦАТА – Кажете ми това пълномощно, което показвате сега какво е?

ИЩЦА СТОЯНОВА – ...най-малкото в два броя или повече, които се подписват едновременно.

ВЪПРОС на СЪДА към ИЩЦАТА – Отново ви питам, това което държите в ръката си и го покажете на вещото лице, какво е?

ИЩЦА СТОЯНОВА – ... и двете са процесни.

Според мен съдия Маринска има спешна нужда от кратък курс по нотариално производство (заверка на пълномощни за сделка), защото с невежеството си излага българския Съд. Аз много уважавам Съда като институция, но не считам, че дължа уважение конкретно на съдия Маринска. Гражданин като мене, като се обърне към Съда, очаква компетентно съдействие, а не някакъв недоумяващ и неразбиращ съдия да му води делото като слаб студент на изпит, подкрепян колегиално от адвокатата на ответниците – също толкова невеж по нотариалните въпроси, ако не и повече.

Още един пример за пропуск в юридическата подготовка на съдия Маринска – в първото заседание отхвърли представени в официален препис доказателства и поиска оригинала:

СЪДЪТ – Представете ми тогава оригинала!

ИЩЦА СТОЯНОВА – Нали ви казах, че съм направила нотариална заверка на това.

СЪДЪТ – Аз искам да ми представите оригинала!

Заповедният тон на съдията към мен в думите „Аз искам да ми представите оригинала!“ беше крайно неуместен, т.к. съгл. чл. 183 ГПК

нотариално завереният препис е със силата на оригинал („Когато по делото се прилага документ, той може да бъде представен и в заверен от страната препис, но в такъв случай при поискване тя е длъжна да представи оригинала на документа или официално заверен препис от него.“).

Във второто заседание представих искания оригинал. Съдия Маринска констатира, че представеното от мен доказателство е налично по делото.

СЪДЪТ – Дайте да видя какво носите!

ИЩЦАТА /приближава се към съдийската катедра с документи/
Нали искате да ви представя това, което е дал кмета, в оригинал.

Съдът **КОНСТАТИРА**, че представеното от ищцата Стоянова доказателство вече го има по делото.

„Вече го има по делото“. Отдавна го има по делото, но няма кой да го види – на л. 28 (заверено от РП-Плевен копие, приложено към първоначалната ИМ) и още веднъж на л. 159 (заверено от настоящия кмет на селото копие, получено със СУ и приложено към поправената ИМ). Става дума за две страници извлечение от кметски регистър. Първото заседание беше отложено за осигуряването на доказателства по служебен път, понеже аз уж не съм била представила никакви.

Протоколиран факт е, че до края на второто и последно заседание ответниците не са възразили срещу иска ми

Става дума за четиримата ответници, които не възразиха в срока по чл. 131 ГПК, понеже ИМ не била редовна. Те имат общ процесуален представител. В първото заседание също не възразиха, само настояха Съдът да осигури по служебен път доказателствата под предлог, че ищецът не ги бил представил. За второто заседание Съдът осигури обилни доказателства – заверени копия от всички страници на кметския регистър за 2013 и самия регистър за заверки на кметството в оригинал. Оказа се, че в регистъра не само липсва отбелязване за извършена заверка на съдържанието на процесното пълномощно, както твърдах в ИМ, но и всички номера за заверки на името на наследодателката ми са били използвани още през предходния м. януари 2013 г. за регистриране на други заверки на имената на непознати лица (**дублирани са били**). Освен това се оказа, че има и допълнителна страница със заверки само за м. февруари 2013 г., където вече **тотално липсват** каквито и да било заверки на името на наследодателката ми, а уж пълномощното и декларациите ѝ са заверени през февруари 2013 – на 12.02.2013 г.

Аз се запознах с всички страници от регистъра чрез е-достъпа си до делото и веднага подадох молба до съдия Маринска – вх. рег, № 71/03.01.2019 г., с която, след като описах подробно какво съм видяла на допълнителните страници, заявих, че вече претендирам недостоверност на всички заверки на името на наследодателката ми.

Два дни преди заседанието подадох още една молба – вх.рег. № 1211/16.01.2019 г., с която напомних на съдия Маринска, че досега ответниците не са възразили нито веднъж срещу иска ми и за пореден път я помолих да им укаже, че е крайно време да възразят поне срещу решаващия за изхода на делото иск – за нищожност на упълномощителната сделка поради нищожно нотариално удостоверяване на пълномощното.

Второто и последно заседание, проведено на 18.01.2019 г., продължи само половин час и внезапно завърши точно когато очаквах съдия Маринска да се произнесе с правилна квалификация на иска ми за нищожност на упълномощителната сделка или поне да сравни заверките върху пълномощното с отбелязванията в регистъра и да констатира официално, че заверката на съдържанието не е отбелязана (липсва № 2-А) и че всички номера на заверките са дублирани и че на отделната страница със заверки само за м. февруари няма нито една заверка на името на наследодателката ми. И съответно да изведе правен извод, че датата на нотариално удостоверяване на процесното пълномощно е лишена от достоверност – нищожно нотариално удостоверяване на осн. чл. 580, т. 1, вр. чл. 576, следователно пълномощното не е нотариално удостоверено съгл. изискванията на чл. 37, пр. 2 ЗЗД и не дава представителна власт за изповядване на сделки.

Вместо да се произнесе по псевдо нотариалното удостоверяване на пълномощното, по време на второто заседание на 18.01.2019 г. съдия Маринска се зае да сравнява получените по служебен път копия от всички страници на кметския регистър за 2013 г., заверени от г-н Алтан Хюсеинов, настоящ кмет на с. Гороцвет, и получения също по служебен път също от г-н Хюсеинов оригинал на кметския регистър за нотариални заверки, при което констатира идентичност между копията и оригинала. **Съдия Маринска извърши това сравнение, без никой да е оспорил истинността на заверените от г-н Хюсеинов копия от страниците. Самоназначи се за нещо като разследващ орган, водена единствено от собствените си подозрения, че г-н Хюсеинов може пък да е изфабрикувал някакви копия от неистински страници и така да се е опитал да я заблуди. Констатациите ѝ са отразени в протокола:**

СЪДЪТ ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТАТИРА, че завереният препис от страна на Кмета на с.Гороцвет, находящ се на л.429, от настоящето дело, е напълно идентично с направеното отразяване в Нотариалната книга на Кметство – с.Гороцвет.

След запознаване с Книгата, в оригинал, доколкото съдът констатира, че това е единствената Книга на Кметството, с отразяване и за 2019 г., то същата следва да бъде върната на Кметство-с.Гороцвет, с нарочно писмо.

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТАТИРА идентичност между представената, в оригинал Нотариална книга на Кметство – с.Гороцвет, с представени заверени копия на л.429; л.430 и л.431 по делото, които са изпратени с нарочно писмо (*от кмета г-н Алтан Хюсеинов, бел. ищец*).

И след като констатира, че г-н Хюсеинов не я е заблудил (как изобщо ѝ хрумна да го подозира?), веднага приключи заседанието с указание страните да представят писмени защиты, без да съобрази, че ответниците още не са заявили нищо едно възражение срещу иска ми за нищожност на упълномощителната сделка на основание чл. 26, ал. 2, пр. 3 от ЗЗД, вр.чл. 44 ЗЗД (липса на предписана от закона форма), като липсващата форма е завишената форма за действителност на пълномощното при упълномощаване за извършване на разпоредителни сделки с вещни права върху недвижим имот – чл. 37, пр. 2 от ЗЗД („упълномощаване с нотариално удостоверяване на подписа и съдържанието, извършени едновременно“) поради липса на отбелязване в регистъра на заверката на съдържанието на пълномощното от 12.02.2013 г.

Съдия Маринска приключи заседанието, без да установи какъв е спорът.

Поне да беше уважила молбата ми от 03.01.2019 г. да сравни вписванията на различните страници от регистъра – вече приложените към ИМ и новополучените допълнителни (изпратените на 11.12.2018 г. от г-н Хюсеинов) – с дублиращите се номера на заверките уж на името на наследодателката ми и с отделната страница за м. февруари 2013 г., където няма нито една заверка на името на наследодателката ми, **но тя и това не направи.**

И така, в двете съдебни заседания съдия Маринска не разгледа решаващия за изхода на делото иск. Нейните действия бяха

в пълен синхрон с действията на ответниците, които също упорито се правеха, че не забелязват нито представените доказателства, нито предявения иск за нищожност на упълномощителната сделка поради нищожно нотариално удостоверяване на съдържанието на пълномощното – решаващия за изхода на делото иск. СЯКАШ ТАКЪВ ИСК НИКОГА НЕ Е БИЛ ПРЕДЯВЯВАН.

Поискала съм отвода на съдия Маринска на 29.01.2019 г. заради толерираното от нея процесуално бездействие на четиримата ответници – вх. рег. № 2609/29.01.2019 г. Отказала е на 31.01.2019 г. с Определение № 466/31.01.2019, което още не съм получила. На 11.02.2019 г. помолих по е-поща да ми бъде изпратено. Деловодителката ме уведоми, че съдия Маринска не разрешава. Още веднъж съм поискала отвода ѝ на 01.02.2019 г. – вх. рег. №2938/01.02.2019 г. заради погрешно квалифицираните от нея искове - без отговор засега. И още веднъж – на 04.02.2019 г. - вх. рег. № 3192/04.02.2019 г. заради игнорирането на всички мои молби, започвайки от поправената искова - също без отговор засега.

Освен това, съдия Маринска за всичко кара деловодителя да ми изпраща съобщения, а деловодителят постоянно прави грешки и предизвиква недоразумения. Помолила съм съдията да ми отговаря лично, т.к. съм се обърнала за защита към Съда, а не към деловодителя – отговор няма. Помолих деловодителя да прилага към съобщенията акт на съдията – каза, че не може, защото няма акт, а само резолюция. Видяла съм ги тези „резолюции“ – надраскани на ръка върху молбите ми без никакъв номер. В същото време на е-портала се виждат номерата на множество разпореждания, каквито де факто няма по делото.

Ето списък на разпореждания, които не са налични в материалите:

12.03.2018 Разпореждане 2671
30.07.2018 Разпореждане 8335
31.07.2018 Разпореждане 8373
16.10.2018 Разпореждане 11177
15.11.2018 Разпореждане 12652
27.11.2018 Определение без номер (протоколът от о.сз. на 27.11.2018?)
03.12.2018 Разпореждане 13424
11.12.2018 Разпореждане 13885
11.12.2018 Разпореждане 13886
11.12.2018 Разпореждане 13887
11.12.2018 Разпореждане 13888
14.12.2018 Разпореждане 14109
20.12.2018 Разпореждане 14365
21.12.2018 Разпореждане 14440
21.12.2018 Разпореждане 14441

08.01.2019 Разпореждане 345
14.01.2019 Разпореждане 636
14.01.2018 Разпореждане 637
16.01.2019 Разпореждане 785
17.01.2019 Разпореждане 837
17.01.2019 Разпореждане 838
30.01.2019 Разпореждане 1466
08.02.2019 Разпореждане 1876
08.02.2019 Разпореждане 1877

Съществуват ли тези над 20 акта на съдия Ралица Маринска или само са им поставени номера и дати, за да изглежда, че съдията много е работила по делото?

Има и много други проблеми, но жалбата и без тях стана прекалено дълга, затова ще завърша само с това – много съм разочарована от съда в лицето на съдия Маринска. Това въобще не е съдебен процес на първа инстанция, а пародия някаква, срам за правосъдието. Наясно съм с принципите за независимост и вътрешно убеждение, но това, което е свършила съдия Маринска досега по гр. д. № 1718/2018 г., няма нищо общо с тези принципи, а си е най-обикновена човешка небрежност и правно невежество. Моля да бъдат взети незабавни мерки – не заради мен, а заради авторитета на Съда.

С уважение към високо отговорната професия на Съдията: [signature]

ПРИЛОЖЕНИЕ

Протокол от първото о.с.з. с мои бележки